

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 666/ 5 grudnia 2021 ISSN 2080-0010
II Niedziela Adwentu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ba 5, 1-9

Czytanie z Księgi proroka Barucha Odtóż, Jeruzalem, szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. Przyoblecz się w płaszcz sprawiedliwości pochodzącej od Boga, włóż na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego! albowiem Bóg chce pokazać wspaniałość swoją wszystkiemu, co jest pod niebem. imię twe u Boga na wieki będzie nazwane: «Pokój sprawiedliwości i chwala pobożności». Podnieś się, Jeruzalem! Stań na miejscu wysokim, spojrzaj na wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprowadzi ich niesionych z chwałą, jakby na tronie królewskim. Albowiem postanowił Bóg zniżyć każdą górę wysoką, pagórki odwieczne, doły zasypać do zrównania z ziemią, aby bezpiecznie mógł kroczyć Izrael w chwale Pana. Na rozkaz Pana lasy i drzewa pachnące ocieniać będą Izraela. Z radością bowiem poprowadzi Bóg Izraela do światła swej chwały z właściwą sobie sprawiedliwością i miłosierdziem.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 126 (125), 1b-2b. 2c-3. 4-5. 6

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Gdy Pan odmienił los Syjonu, *
wydawało się nam, że śnimy.
Usta nasze były pełne śmiechu, *
a język śpiewał z radości.

Mówiono wtedy między narodami: *
«Wielkie rzeczy im Pan uczynił».
Pan uczynił nam wielkie rzeczy *
i radość nas ogarnęła.

Odmień znowu nasz los, o Panie, * jak
odmieniasz strumienie na Południu. Ci,
którzy we łzach sięją, *
żąć będą w radości.

Idą i płaczą, *
niosąc ziarno na zasiew,
lecz powrócą z radością, *
niosąc swoje snopy.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 1, 4-6. 8-11

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian: Bracia: Zawsze, w każdej modlitwie, z radością zanoszę prośbę za was wszystkich – z powodu waszego udziału w szerzeniu Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi ożywiony miłością Chrystusa Jezusa. A modlę się o to, by miłość wasza doskonalila się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wycuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni plonem sprawiedliwości, który przynosimy przez Jezusa Chrystusa, na chwałę i cześć Boga.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Łk 3, 4c. 6

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże

EWANGELIA

Łk 3, 1-6

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i Trachonitydy, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kafjasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina zostanie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Adwent 2021

- Każdy ma jakąś pustynię 2

Jestem Niepokalane Poczęcie 2

Kościół na Wschodzie 2

Wiara i rozum 3

Wieniec adwentowy
– symbolika świec 4

KOMENTARZ

„Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego!” To wezwanie z dzisiejszej Ewangelii nabiera szczególnego znaczenia w okresie Adwentu. Czasie przygotowującym nas na odkrycie Boga bliskiego, pragnącego dzielić z nami naszą codzienność. Bóg zapewnia nas o swojej trosce. Pięknie tę prawdę wyraża św. Paweł: „Mam ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa”. Bogu zależy, aby nas ukształtował, bo widzi w nas swoje dzieci.

Trzeba zatem tylko jednego, pozwolić Mu czynić w nas swoje dzieło. Wiąże się to z trudem pracy nad sobą. Nie możemy jednak w tym wysiłku, do którego zaprasza nas pełne troski „Ojcowskie Słowo” – Jezus Chrystus, zagubić owej radości z dzieła Bożego, które w nas się dokonuje z prawdy o tym, że Bóg o nas pamięta i nigdy nas nie zostawia.

Niech świadomość tego daje nam siły do zasypania dolin naszych grzechów i zrównania pagórków słabości. Tak, aby kręte drogi stały się prostymi, a wyboiste gładkimi! Aby Bóg odnalazł ścieżki do naszych serc, mogąc w nich rodzić się każdego dnia.

Ks. Maciej Czaplinski

RORATY
codziennie
godz. 7.00

Każdy ma jakąś pustynię.

Czas Adwentu jest zaproszeniem do myślenia o powtórny przyjsciu Jezusa, a czytania mszalne są pełne otuchy. Każdy z nas ma jakąś pustynię w sobie, w swoim życiu. Może pustynię niemocy, bezradności, bezsilności? Pustynię zmarnowanego i przegranego życia? Może pustynię samotności, cierpienia? Może wreszcie pustynię upadku i grzechu? Na pustyni nie pomogą pieniądze, godności, układy, wykształcenie.

Św. Jan ogłasza chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów. Wzywa mnie do nawrócenia, do zmiany myślenia. Na pustyni jestem wezwany, bym poszedł do źródła – do źródła miłosierdzia, którym jest sakrament pokuty

O. Stanisław Jarosz OSPPE
Niedziela Ogólnopolska 49/2018, str. 33

Źródło: <https://www.niedziela.pl/artukul/140356/nd/>

Jestem Niepokalane Poczęcie.

Słowa: „Jestem Niepokalane Poczęcie” usłyszała Bernadeta Soubirous z ust Matki Bożej, która ukazała się jej we francuskim Lourdes. W 2018 r. obchodziliśmy 160-lecie tych objawień, a 8 grudnia przeżywamy uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.

Kościół celebrował tę uroczystość w Adwencie, czyli na progu nowego roku liturgicznego, i niejako kieruje już spojrzenie wiernych ku uroczystości Bożego Narodzenia. Nie byłoby jej, gdyby nie zgoda Maryi na zostanie Matką Najwyższego, co odnotowuje św. Łukasz w swojej Ewangelii. Anioł powiedział Jej wtedy: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (por. Łk 1, 28). Właśnie owa pełnia łaski Bożej sprawiła, że Maryja od początków chrześcijaństwa była szczególnie czczona przez wiernych ze względu na swoje wybraństwo i uprzywilejowanie, również to związane z prezentowaną uroczystością.

Trzeba było jednak czekać aż do 8 grudnia 1854 r., kiedy to bł. Pius IX napisał w bulli „Ineffabilis Deus”: „Ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili

swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmocnego Boga, mocą przydanych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana nietknięta od wszelkiej zmyzy grzechu pierwotnego, jest prawdą przez Boga objawioną i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć”. Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny stało się więc wtedy kościelnym dogmatem – prawdą wiary.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że niepokalane poczęcie to nie to samo co dziewicze poczęcie. Pierwsze odnosi się do ustrzeżenia Maryi od chwili Jej poczęcia od grzechu pierwotnego, drugie zaś związane jest z prawdą wiary, że Matka Najświętsza poczęła w swoim łonie Jezusa z Nazaretu – Boga Człowieka (właśnie w dziewiczy sposób) za sprawą Ducha Świętego.

Dogmat o Niepokalanym Poczęciu Maryi wiąże się również z prawdą o Jej Wniebowzięciu. Skoro bowiem Matka Bożego Syna była wolna od jakichkolwiek skutków, które wynikają z grzechu pierwotnego, to przecież nie mogła np. zwyczajnie umrzeć jak każdy z nas. Została więc z duszą i ciałem zabrana do nieba.

Ks. Jan Powroźnik
Niedziela Ogólnopolska 49/2017, str. 10-11

Źródło:
<https://www.niedziela.pl/artukul/134220/nd/>

**8 grudnia
godz. 12.00-13.00
Godzina łaski**

Kościół na Wschodzie.

Na skutek zawirowań politycznych Polacy mieszkający za wschód od Bugu po stępy Kazachstanu na południowym-wschodzie i bezkresną Syberię na północnym-wschodzie, przede wszystkim mieszkający na obszarach dawnego ZSRR i krajów tzw. demokracji ludowej, z wyłączeniem Chin znaleźli się w nowej rzeczywistości politycznej, a w konsekwencji i duchowej.

Począwszy od rewolucji październikowej roku 1917 kraj religijny od tysiąca lat jakim była Rosja zamieniono na pustynię duchową. Niszczono świątynie, księgi liturgiczne, wymordowano kapłanów, zlikwidowano życie monastyczne i zakonne. Starano się usuwać wszelkie błady kultu religijnego. Ze świadomości dzieci, młodzieży i dorosłych chciano zatrzeć ślady obecności wszechmocnego Boga. Zaledwie kilku księży katolickich pracowało oficjalnie na tym rozległym terytorium od granicy białoruskiej aż do dalekiego Władywostoku. Dwudziesty wiek w Rosji był czasem kształtowania społeczeństwa totalitarnego. Prawo państwowe minionego okresu przyznawało obywatelom wolność wyznania, lecz zabraniało prowadzenia jakiegokolwiek odważnej działalności religijnej. Często religię traktowano za zło, a jej wyznawanie za przestępstwo.

Jednakże wielu ludzi zesłanych na Syberię i do Kazachstanu zachowało wiarę w Boga i nadzieję „wbrew nadziei”. System ateistyczny chciał pozbawić ludzi ich religii, jednakże nie był w stanie zniszczyć w ich sercu tęsknoty za Bogiem.

Kościół katolicki minionego okresu na Wschodzie był Kościołem męczenników, gdzie wiara zachowała się w rodzinach, a zwłaszcza w sercach osób najstarszych, dzięki ofiarnej pracy kapłanów. Warto pamiętać oddanie i służbę księdza Antoniego Chomickiego, Kazimierza Świątka i Władysława Bukowińskiego.

Ksiądz Władysław Bukowiński urodził się w 1904 r. w Berdyczowie, na Kijowszczyźnie – w patriotycznej, polskiej rodzinie. Rodzina Bukowińskich uciekła przed bolszewikami w 1920 r. do niepodległej Polski, gdzie

rok później Władysław rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Po ich ukończeniu niespodziewanie dla swego otoczenia wstąpił do krakowskiego Seminarium Duchownego, które zakończył święceniami kapłańskimi w 1931 r. W 1936 r. ponownie zaszkodził bliskim i przełożonym chęcią podjęcia pracy w diecezji łuckiej, tej, do której przynależał miejscem urodzenia, chociaż po traktacie ryskim sam Berdyczów znalazł się po stronie sowieckiej.

Za pomoc udzielaną wywożonym na Sybir rodakom został aresztowany przez Sowieców i skazany na osiem lat więzienia. W czerwcu 1941 r. cudem uniknął śmierci w czasie likwidacji łuckiego więzienia przez NKWD. Stał wraz z innymi w szeregu rozstrzeliwanych, jednak sowieckie kule w niezrozumiały sposób go ominęły.

▶ W roku 1955 nie skorzystał z możliwości powrotu do kraju. Został w Kazachstanie, dokąd zesłano go 10 lat wcześniej do łagru. Mimo szukan i prześladowań odbywał podróże misyjne po Azji Środkowej, potajemnie katechizując, udzielając sakramentów i odprawiając Msze Święte.

Nie miał pozwolenia na pracę duszpasterską. Prowadził ją nielegalnie w samej Karagandzie i najbliższej okolicy. Kiedy stwierdził, że nie ma kapłana katolickiego także w Alma Acie, Tadżykistanie, Aktiubińsku, Semipałatyńsku, podjął prawdziwe wyprawy misyjne w tamte strony. Tym trudniejsze, że wykonywane w ukryciu przed czujnym okiem ateistycznych władz. W 1958 r. za tę działalność został ponownie aresztowany i skazany na trzy lata łagru. Pracował najpierw przy wyrębie lasu w obwodzie irkuckim na Syberii, a potem przebywał w Mordowii, w obozie dla tzw. religiozników, czyli ludzi prześladowanych za wiarę w Boga. Po odbyciu całej kary wrócił do Karagandy. I znów robił to, co uważał za najważniejsze. Spowiadał, chrzczył, udzielał ślubów, ewangelizował. Zmarł w 1974 roku.

Ks. Bukowiński był założycielem struktur współczesnego Kościoła katolickiego w Kazachstanie. Nie zarejestrował żadnej parafii, pierwsze legalne wspólnoty katolickie za czasów rządów sowieckich zarejestrowano bowiem w 1977 r., w Karagandzie i Taińczy, a zatem trzy lata po jego śmierci. W 1987 r. było tych wspólnot już 31, a w 1994 r. – 50 legalnie działających parafii. A jednak to dzięki jego pracy, jego wytrwałości i dobremu uporowi powstały załączki tego, co potem mogło się stać kaplicami, kościołami, parafiami, a w końcu – również tam mogły się zrodzić powołania do kapłaństwa i stanu zakonnego.

11 września 2016 r. ks. W. Bukowiński został ogłoszony w Karagandzie pierwszym błogosławionym Kościoła w Kazachstanie.

"W młodości niektórzy głośno mi przepowiadali tzw. karierę. [...] Tymczasem tutaj chodzę po domkach ubogich ludzi i spowiadam poważnie stare babcie. [...] Dobrze i miło pozostać małuczkiem aż do śmierci. [...] A więc niech się pogłębia przyjaźń ubogiego Mnicha-Cystersa z małuczkiem domokrążcą z Karagandy" – pisał w 1967 r. w liście do przyjaciela, o. Klemensa Świżka.

Ksiądz Antoni Chomicki był niezwykle młodym człowiekiem. Urodził się w 1909 r. Święcenia kapłańskie otrzymał w Łucku, skończywszy tamtejsze Wyższe Seminarium Duchowne w 1935 r. W 1945 roku został aresztowany przez NKWD, a następnie skazany na 10 lat łagrów w za krzewienie wiary.

Posługiwał się pseudonimem „Roch”. Marek Koprowski tak opisuje pomysłowość ks. Antoniego w utarczkach z KGB: „Tylko raz na samym krańcu antykościelnego, chruszczowskiego kursu władze, chcąc uderzyć w ks. Chomickiego, usiłowały zamknąć kościół w Murafie. Szybko się jednak z tej próby wycofały. - Kiedy specjalna komisja z Kijowa przyjechała, żeby obejrzyć świątynię, ks. Chomicki kazał wiernym położyć się krzyżem na jej posadzce i modlić się - opowiada ks. Świdnicki.

- Na członków komisji podziało to piorunująco. Postanowili kościoła nie zamykać. Ks. Chomicki nauczył też wiernych innych form protestu, które bardzo denerżowały władze. Gdy te szykowały jakieś uderzenie, mobilizował ludzi, by szli pod pomnik Lenina i na kolanach odmawiali Różaniec, prosząc jednocześnie wodza rewolucji, by skłonił swych uczniów do zaprzestania ataków na Kościół.

Ks. Antoni nie przyjął proponowanej mu sakry biskupiej, ponieważ obawiał się przymusowego wydalenia z terenu ZSRR. Mimo braku tytułu biskupiego, miał pozwolenie od kard. Wyszyńskiego, aby pełnić funkcję koordynatora życia duszpasterskiego na terenie wschodnich rubieży Ukrainy. Po II wojnie światowej ks. Antoni był jedynym duszpasterzem katolickim na terenie ok. 140 tys. km², obsługiwał m.in. Kijów, Winnicę, Bar, Szarogród, Kamieniec Podolski i inne. W latach 1947-55 ochrzcił na tym terenie 13 219 osób (średnio ponad 60 chrztyw co niedziela), udzielił sakramentu małżeństwa 1579 parom, a sakramentu bierzmowania 1563 osobom.

Władze radzieckie i UPA zorganizowały na osobę ks. Chomickiego co najmniej 4 nieudane zamachy. Zmarł 13 maja 1993 r. po długiej chorobie. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyło kilkudziesięciu duchownych z krajów Europy Wschodniej i ponad 16 tys. wiernych. Jego grób na miejscowym cmentarzu w Murafie jest otoczony ogromnym kultem wiernych.

Ksiądz Kazimierz Świątek urodził się w 1914 roku w patriotycznej rodzinie polskiej. W wieku 3 lat został wraz z rodziną zesłany na Syberię. Po powrocie do Polski wstąpił do seminarium duchownego w Pińsku, gdzie w 1939 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Po wybuchu II wojny światowej w 1941 r. został aresztowany przez NKWD i uwięziony w Brześciu nad Bugiem, gdzie z powodu przekonań religijnych represjonowany był przez władze ZSRR. Skazany na karę śmierci, której wykonanie uniemożliwiło wkroczenie wojsk niemieckich w 1941.

Powrócił do parafii Próżany, gdzie pracował w czasie okupacji niemieckiej. Po wkroczeniu Armii Czerwonej został w 1944 r. ponownie aresztowany, uwięziony w Mińsku i skazany na 10 lat łagrów o zaostrzonym reżimie i 5 lat pozbawienia praw obywatelskich. Na Syberii pracował przy wyrębie tajgi. 3 grudnia 1947 został zesłany do gułagu w okolicach Workuty.

Kiedy był pod Workutą na zesłaniu w wigilię Bożego Narodzenia otrzymał opłatki. Ks. Kazimierz Świątek rozpoczyna wieczór wigilijny i mówi o znaczeniu opłatki i znaczeniu tego święta. Otwierają się drzwi i do baraku wchodzi oficer trzymając w ręku pistolet. Ks. Świątek wyciąga do niego dłoń z opłatkiem. Spotkały się dwie ręce, w jednej pistolet, w drugiej opłatek. Pistolet - narzędzie karności, opłatek - znak miłości, jedności i porozumienia. Oficer opuścił dłoń z pistoletem mówiąc: "Nie wiem, czy jest Bóg" i wyszedł. Takich sytuacji z życia kard. Świątka jest bardzo wiele.

W 1954 r. został uwolniony, w ramach zwolnień więźniów politycznych z łagrów, na mocy decyzji Berii, a realizowanych przez Chruszczowa, i powrócił do Pińska.

Gdy na fali pierestrojki zaczęły powstawać polskie stowarzyszenia, a wśród nich Związek Polaków na Białorusi, bardzo aktywnie włączył się w jego działalność. W 1991 r. został arcybiskupem metropolitą archidiecezji mińsko-mohylewskiej i administratorem apostołskimi diecezji pińskiej, a w 1994 r. został podniesiony do godności kardynalskiej. Zmarł w 2011 r. po długiej chorobie i został pochowany w katedrze pińskiej, w krypcie biskupiej.

Po roku 1989, w miejsce jednego imperium powstało wiele wspólnot państwowych, niezależnych (jak kraje nadbałtyckie), lub o różnym stopniu zależności od Federacji Rosyjskiej. W każdym z tych krajów byłego Związku Radzieckiego sytuacja Kościoła katolickiego jest przynajmniej trochę odmienna, w zależności od polityki władz, wielkości społeczności katolickiej oraz od relacji z innymi społecznościami religijnymi oraz chrześcijańskimi.

Po roku 1989, nastąpił fenomen odradzania się Kościoła katolickiego na Wschodzie. Konferencja Episkopatu Polski powołała **Zespół Pomocy Kościelnej dla Katolików na Wschodzie**, który ma na celu organizowanie i niesienie pomocy duchowej i materialnej katolikom na Wschodzie. Pomoc Kościołowi na Wschodzie płynąca z Polski jest wyrazem chrześcijańskiego braterstwa.

Aktualnie pomocą Kościołowi na Wschodzie służy około 250 kapłanów diecezjalnych, 450 kapłanów zakonnych, prawie 550 sióstr zakonnych oraz 23 braci zakonnych z Polski.

Materiał zebrała Elżbieta Wrotek

Źródła:

<http://wschod.misje.pl>

<https://przystanekhistoria.pl/pa2/teksty/65115.Domokrazca-z-Karagandy-Ksiadz-Wladyslaw-Bukowinski-1904-1974.html>

<https://m.niedziela.pl/artukul/60873/nd/Na-jego-pogrzeb-przyszlo-16-tys-wiernych>

<https://deon.pl/kosciol/ostatnia-droga-kard-kazimierza-swiatka,130428>

Wiara i rozum.

Z początkiem Adwentu rozpoczęliśmy cykl "Wiara i rozum" - przedruk fragmentów Encykliki Jana Pawła II Fides et ratio.

"Wiara i rozum - pisze autor - są jak dwa skrzydła unoszące człowieka ku kontemplacji prawdy". Papież wskazuje na relację między wiarą a rozumem z punktu widzenia Kościoła i podkreśla, że nie muszą one się wzajemnie zwalczać, ale uzupełniać.

Kolejnym wątkiem rozdziału I po rozważaniach: "Jezus objawia Ojca" jest: "Rozum w obliczu tajemnicy". Jan Paweł II pisze:

13. Nie należy zapominać, że Objawienie pozostaje pełne tajemnic. To prawda, że Jezus całym swoim życiem objawia oblicze Ojca, bo przyszedł przeciw po to, aby opowiedzieć tajemnice Boże (13); mimo to jednak nasze poznanie tego oblicza jest nadal tylko cząstkowe i nie może wyjść poza granice naszego pojmowania. Tylko wiara pozwala wnikać do wnętrza tajemnicy i pomaga ją poprawnie zrozumieć.

*Cd. w następnym numerze Klimatów
Fragmenty Encykliki JP II Fides et ratio*

II Niedziela Adwentu – 5 grudnia 2021 r.

- Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo Eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wokół kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wspólnoty parafialne o udział w procesji. Po procesji modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Również dziś obchodzimy XXII Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie. Przed kościołem prowadzimy zbiórkę ofiar do puszek na ten cel.
- W poniedziałek, 6 grudnia br., o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
- W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, po Mszy Świętej o godz. 18.00. można będzie złożyć uroczyste przyrzeczenie Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Foldery Duchowej Adopcji należy pobrać ze stolika przy wejściu do kościoła.
- Wspólnota Męski Różaniec zaprasza w najbliższy czwartek, 9 grudnia br., wszystkich zainteresowanych mężczyzn na spotkanie wspólnotowe. Rozpoczynamy Mszą św. o godz. 18:00. Po Mszy św. zapraszamy na Nabożeństwo Różańcowe, a po nabożeństwie na spotkanie formacyjne w Kanonii.
- W tym roku ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią nie będzie regularnej kolędy. Z wizytą duszpasterską odwiedzimy rodziny, które wyrażą chęć przyjęcia księdza w swoim domu.

Zgłoszenia przyjmujemy telefonicznie w czasie pracy kancelarii parafialnej lub drogą e-mailową.

- W tym roku w naszej parafii nie będzie tradycyjnych Rekolekcji Adwentowych. Na stronie parafii zostały umieszczone linki do wybranych rekolekcji on-line.
- W zeszłą niedzielę na tacę przeznaczoną na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie zebraliśmy 7030 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
- Oplatki i sianko na stół wigilijny można nabyć przed kościołem, po każdej Mszy św.
- Caritas Polska po raz kolejny organizuje kampanię społeczną wspierającą najbardziej potrzebujących dzieci - "Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom". We wszystkich kościołach w całej Polsce są rozprowadzane świece. Uzyskane środki finansowe Caritas przeznaczają na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz na letni i zimowy wypoczynek. Tradycyjnie już nasza parafia włącza się w akcję rozprowadzania świec. Zachęcamy wszystkich Parafian do nabywania świec.
- Zapraszamy na kurs przedmałżeński dla narzeczonych prowadzony metodą warsztatową wg Programu „Radość i Nadzieja”, który rozpocznie się 23 lutego 2022 r. Szczegółowe informacje na temat kursu i zapisów znajdują się na stronie parafii, w zakładce sakramenty.
- W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:

- we wtorek, 7 grudnia, wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i Doktora Kościoła,
- w środę, 8 grudnia, uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny.
Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

- Miłosiermemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
- śp. Leszka i Mariannę Jaremko,
- śp. Tadeusza Królikowskiego,
- śp. Irenę Karecką
- śp. Ewę Danutę Korszeń.
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Wieniec adwentowy – symbolika świec

W Niedziele Adwentu zapalane są kolejne świece w wieńcu adwentowym. Każda ze świec ma nazwę i znaczenie:

„Świeca Proroła” – Świeca Nadziei zapalana w I Niedzielę Adwentu symbolizuje proroków, którzy zapowiedzieli przyjście Mesjasza.

„Świeca Bettelem” – Świeca Pokoju zapalana w II Niedzielę Adwentu na pamiątkę miejsca, w którym narodził się Zbawiciel.

„Świeca Pasterzy” – Świeca Radości zapalana jest w III Niedzielę Adwentu i przypomina pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Jezusa i ogłosili światu „radosną nowinę”. Niedziela ta nosi nazwę Gaudete („Radujcie się”), dlatego świeca ma radosny, różowy kolor.

„Świeca Aniołów” – Świeca Miłości zapalana jest w IV Niedzielę Adwentu i symbolizuje aniołów, którzy objawili się pasterzom w grocie betlejemskiej, ogłaszając im narodziny Dzieciątka Jezus.

Wieniec adwentowy wskazuje na upływ czasu i towarzyszy nam w oczekiwaniu na Boże Narodzenie.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis-

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

14.11.2021 - 12.12.2021

Modlmy się
za dusze w czyśćcu cierpiące,
aby weszły do chwały nieba.